

Mit is ér egy baloldali miniszterelnök-jelölt? Vol.2.

2013 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

EI?re lehetett sejteni, hogy az eltér? személyi ambíciók mellett az eddiginél lényegesen kevesebb felosztható parlamenti hely?l nehéz lesz megegyeznie Mesterházy Attilának és Bajnai Gordonnak.

A legszükségesebb minimumon alapuló látszatmegállapodással viszont minimálisra csökkent a baloldal esélye a kormányváltásra.

Le kell az elején szögezni, hogy a helyzet egyértelmű nyertese az a Fidesz, amelynek egy megcsorbult hitelesség? ellenzékkal kell jövőre szembenéznie. Jelenleg nem látszik olyan körülmény, ami reálisan megakadályozhatná a kormánypártot az újrázásban.

A két baloldali pártvezető helyzetét vizsgálva úgy tűnik, Bajnai Gordon helyzete nehéz ugyan, de nem „reménytelen”: amennyiben együtt tudja tartani egyébként heterogén szervezetét, ellenzékben lesz ideje felépíteni azt. Jelenleg két út áll elé, mindkettő 1994-ből: a Fideszé és az SZDSZ-é. Előbbi egy póluszképző erővé vált kispárti mivoltából, utóbbi azonban a szocialisták csatolt bajtársa (bajkeverője) lett. Jelenleg az utóbbi látszik valószínűnek, de sok függ attól, hogy az MSZP hogyan szerepel és megroppan-e egy esetleges újabb súlyos vereségtől.

Mesterházy helyzete is inkább kérdéses, mivel így szinte biztossá vált egy második választási vereség számára. A baloldal első számú pártjának ugyan lesz a miniszterelnök-jelöltje, ez azonban kétes érték? jelen körülmények között. Ráadásul ettől a teherrel nem is szabadulhat, hiszen óriási a nyomás a pártja részéről, „hogy Horn Gyula után újra a párt embere induljon kormányfőnek”.

A két párt közötti verseny aligha fog eldőlni a választási eredményekkel. Egyfelől nem is az lesz a döntő, hogy kinek a listájára mennyi szavazat érkezik, hanem az, hogy az elzetes elvárásokhoz képest hogyan teljesítenek. Példának okáért az MSZP-ben alighanem nagy csalódást okozna, ha az Együtt 2014 megszorogatná a második helyért, még ha a szocialisták is lennének a legnagyobb ellenzéki erő továbbra is. Ugyanakkor ez mindenképp csak a következő négy év rivalizálását fogja megalapozni.

Kérdés még, hogy pontosan mire megy az MSZP és az Együtt 2014 a megpecsételt „félmegállapodással”. Ha ugyanis a választók a kampányban is azzal szembesülnek, hogy a két párt és a két politikus ennyire csak egymással van elfoglalva, akkor aligha jut majd idő olyan víziók kifejtésére, amivel szavazatokat lehetne nyerni. A „veszedekező baloldal” képét így semmi esetre sem érdemes időt elfelejteni.

Végül ejtsünk néhány szót arról, hogy milyen hatással lehet mindez az LMP-re. A zöldpárt előnyből indul, hiszen

távol tudta tartani magát az iszapbirkózástól. Kérdés viszont, hogy a párt hogyan kívánja megszólítani minél nagyobb számban azokat a választókat, akik a veszeked? baloldalban alternatívátlanúságot látnak, de a kormánypártra vagy a Jobbikra sem szívesen adnák voksukat 2014-ben.

mno.hu - Veisz Márton

Ajánló